

Carta al meu
municipi

Última carta des de la Presó d'Alcalà. Meco
2 juliol. 133 dies

Carta als membres de l'ajuntament de Torrella de Montgú :
Alcalde ^{J.lli} Rufi, regidores i regidors de l'equip de govern i de l'oposició.

Estimats i estimades:

Des dels últims dies de la presó d'Alcalà - Meco us escric aquesta carta. Comencjo així perquè ja heu signat el document a la direcció del centre penitenciari pel nostre trasllat a una presó catalana. Evidentment, abans ja havíem presentat el recurs pertinent al jutge, com a dret que té qualsevol pres a estar prop del seu lloc d'arrelament. Eus heu dit que el trasllat seria imminent, per tant és potser la última carta que escric des de la cel·la 33 del mòdul B-2 d'Alcalà Meco.

I ho faig per fer-vos arribar el meu agraïment al consistori i a totes les persones del municipi. La meua família m'ha informat que se'm concedeix, aquest any 2018, la medalla del Montgú.

És un goig acceptar-la, i ho faig amb el convenciment de poder sentir des del fons del cor que és un dels millors reconeixements que podia rebre.

Després dels propassats 2 anys, he tingut l'honor de ser consellera del govern de la Generalitat de Catalunya, de servir al país i a tota la ciutadania i crec que aquesta és la feina més lloable, desitjable i millor de totes les que una persona catalana pot portar a terme. En vaig ser destituïda de manera poc legítima i poc democràtica. Això em va portar tristesa i indignació. Ara el reconeixement de ser mereixedora de la Medalla del Montgú em produeix un gran orgull i goig. M'he sentit, em sento, i em sentiré sempre orgullosa del meu municipi.

Vivim temps convulsos, d'excepcionalitat, per això no sé si la podré recollir personalment el dia que la concediu per la festa major el proper mes d'agost.

Continuem exigint la nostra llibertat, i a nivell legal presentem un recurs a la sala del Tribunal Suprem. Sigui estant a una presó a prop de casa o lluny no ens oblidem ni una hora, ni un dia d'aquesta ignomínia de manca de llibertat.

Malgrat les hores que m'han robat amb tots vocalles, el temps de sol·litud, de reflexió però sobretot la pròpia convicció fau que la indignació i la ràbia es converteixin en fermesa i serenitat amb l'esperança que aviat o tard demostrarem que la veritat, la llibertat i la democràcia sempre guanyen. Res serà envà!

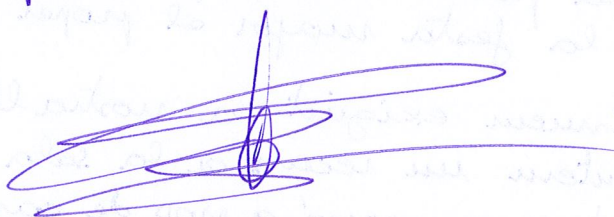
Gent d'anar de Catalunya, m'expliqueu per catè que passant o fent estada al municipi s'adoneu que perseverem amb llargs grecs i paucates reivindicant el nostre alliberament.

Gràcies per la força de la nostra solidaritat i mobilització, això va de llibertats, democràcia i drets humans. Gràcies per no deixar-nos emportar per les paraules moldestres, d'idees falses com la neutralitat d'espais públics o pel discurs de la permanent tensió que defensen persones de partits nacionalistes espanyolistes exclusius.

Nosaltres creiem en una societat de totes i tots, com un conjunt de microcosmos en el qual tothom és valorat en clau de llibertat, igualtat i fraternitat. Una societat unida, acollidora, defensora de les llibertats d'expressió i amb espais públics de la ciutadania i per la ciutadania. Creiem en la convivència i el diàleg, sempre. Els drets i les llibertats no es demostren només en paraules sinó exercint-les.

Sé que les medalles del Montgú solen ser conservades amb tots els grups municipals, les entitats esportives, civiques i socials, per això, i perquè representa el més alt rang possible, per a qui se sent orgullós de pertànyer al municipi la lluiré amb molt d'orgull i serà un element més per ser ambaixadora de Turoella de Montgú i L'Estànit, estigui a on estigui.

Gràcies a tothom per pensar en mi.

DOLORS BASSA i COLL

cel. la 33 Presó d'Alcalà. Meco